

[Valdemar Sørensen.]

af det Beløb, der garanteres for, kan siges at være til Stede, saaledes som man normalt forlanger det ved Sikkerhed af denne Art. Jeg tror, dette bliver nødvendigt. Jeg ved udmærket godt, at man i selve Erhvervslevet savner et Organ for den Slags Bedømmelser, men det er helt nødvendigt, at en saadan Bedømmelse bliver mulig under Forhold som dem, vi lever under nu, saa jeg beder om, at man lægger en hel Del Vægt paa dette Punkt.

Jeg har ligesom de foregaaende Talere lagt Mærke til, at vel stiller Lovforslaget 100 Mill. Kr. til Raadighed til Finansiering af de Foretagender, man nu vil finde det ønskeligt at finansiere, men at paa Forhaand de 35 af disse 100 Mill. Kr. er baandlagt til bestemte Formaal, nemlig til den kommunale Laanefond og til Byggefonden af 1940. Men jeg gaar ud fra, at det Beløb, der her er stipuleret, de 100 Mill. Kr., ikke i den Grad ligger fast som Statens yderste Tilbud til en Kriselovgivning, men at man, saafremt der bliver Brug for yderligere Midler, vil være rede til at rejse disse Midler paa en anden Maade, saadan som man under de bestaaende Forhold vil finde det mest forsvarligt.

Jeg er naturligvis ingenlunde blind for, at Fremskaffelse af Midler af denne Art til Finansiering af den Slags Foretagender i saa vid Udstrækning, som der her kan blive Tale om, i Virkeligheden kan blive et Spørgsmaal, der vedrører selve Pengepolitikken, Spørgsmaalet om Pengemængden. Men hvis det er saadan — og meget tyder desværre paa, at det er saadan —, at man i Løbet af nogen Tid faar frigjort en hel Del Kapital, som normalt er anlagt i Erhvervslevet, skulde det vel ogsaa være muligt efterhaanden, hvis det er nødvendigt, at øge det Beløb, man her stiller til Raadighed.

Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og endelig til sidst kun gøre en lille redaktionel Bemærkning. Der er i § 4, Nr. 4, nævnt den ved Lov af 26. Februar 1940 oprettede Laanefond. Jeg gør opmærksom paa, at denne Laanefond har i Lovforslaget om Adgang til Begrænsning af Udbytter og Tantiømer i Aktieselskaber faaet sit bestemte Navn, nemlig Byggefonden af 1940. Jeg synes, det var rigtigt, om man i hvert Fald i Teksten i begge Love brugte de samme Udtryk om den samme Ting.

Jens Thomsen: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch betegnede det foreliggende Lovforslag som det vigtigste af den

Samling Forslag, vi har faaet forelagt, og han tilføjede, at det, vi skal gøre, er at fordele Fattigdommen. For mig er der noget af et Lyspunkt i den Betragtning, det ærede Medlem der fremsatte, for hidtil har det været saadan, at hele Fattigdommen skulde fordeles til Landbruget. Jeg ser i disse Udtalelser en Erkendelse af, at Tiden nu er inde til ogsaa at fordele den til andre.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa sin Glæde over Diskontoneedsættelsen, og jeg vil ogsaa gerne understrege Betydningen deraf og vil gerne deltage i den Glæde, som det ærede Medlem her gav Udtryk for. Der er blot en Ting, jeg ikke kan forstaa: hvorfor man ikke har gennemført denne Diskontoneedsættelse for lang Tid siden. Efter min Mening har det været ganske urimeligt, at vi i dette Land har staaet med Europas højeste Diskonto. Jeg kan ikke indse, at den høje Diskonto kan have haft mere end en eneste Virkning, og det er den, at den har lagt et stærkt Tryk paa Erhvervslevet. Men jeg vil altsaa gerne give Tilslutning til det ærede Medlems Glæde over, at vi nu er kommet væk fra dette urimelige Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var ved at komme ind paa Generaldebatten, men jeg antager jo, at vi andre skal vente og tage den Plads, som Formanden har anvist os, og jeg skal derfor rette mig efter dette.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen omtalte det Forhold, at Staten skal tage Halvdelen af Tabet sammen med en Bank. Nu er Forholdet jo det, at Bankerne i al Almindelighed unddrager sig at tage den Slags Tab, fordi de faar den tilstrækkelige Kaution, før de bevilger Laanene. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, om Meningen er, at Kautionisterne kan tage Halvdelen af Tabet sammen med Staten i Stedet for Bankerne, for hvis det er Tilfældet, bliver der ikke Brug for den bankmæssige Indsigt og Bedømmelse af Udlaanene, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen her gjorde sig til Talsmand for. Der er en væsentlig Forskel paa, om Staten vil gaa ind og tage Halvdelen af Tabet sammen med nogle Kautionister, eller om det skal være sammen med en Bank. Jeg vil derfor gerne have Oplysning om dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. O. Kier udtalte, at det bør tilrettelægges saadan, at Landbruget kan tage Arbejdskraften blandt de unge arbejdsløse, og jeg tror, det er fuldstændig rigtigt. Jeg tror ogsaa, at der er en absolut Mulighed for, at Landbruget vil